

Finanzgericht München zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy wykładni Nomenklatury Scalonej (CN) w brzmieniu nadanym przez załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1789/2003 ⁽¹⁾ z dnia 11 września 2003 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽²⁾ w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej należy dokonywać w ten sposób, że ser do pizzy (mozzarella), który po wyprodukowaniu był przechowywany od jednego do dwóch tygodni w temperaturze od 2 do 4 °C należy zaklasyfikować w ramach podpozycji 0406 10?
- 2) Czy w braku uregulowania wspólnotowego badanie, czy chodzi o ser świeży w rozumieniu podpozycji 0406 10 CN, może być przeprowadzone na podstawie właściwości organoleptycznych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 256, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-198/05)

(2005/C 182/48)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 4 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez W. Wilsa i L. Pignataro, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że od chwili, w której wszystkie kategorie instytucji dostępnych publiczności w rozumieniu dyrektywy 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. ⁽¹⁾ zostały objęte odstępstwem od prawa publicznego użyczenia, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 1 i 5 tej dyrektywy;
- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że art. 69 ust. 1 lit. b) ustawy nr 633/41 ustanawia dla ogółu państwowych bibliotek i fonotek odstępstwo

od prawa użyczenia w zakresie, w jakim stanowi on, że użyczenie po upływie co najmniej 18 miesięcy od pierwszej czynności rozpowszechniania lub po upływie 24 miesięcy od zrealizowania wskazanych dzieł, jeżeli prawo rozpowszechniania nie było wykonywane, nie wymaga ani zezwolenia, ani wynagrodzenia.

Komisja utrzymuje, że ww. artykuł ustawy nr 633/41, który zwalnia ogół państwowych bibliotek i fonotek z obowiązku zapłaty wynagrodzenia, narusza jednocześnie art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy 92/100/EWG. Ponieważ wspomniany przepis nie przestrzega warunków ustanowienia odstępstwa od wyłącznego prawa publicznego użyczenia, narusza ponadto art. 1 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 346 z 27.11.1992, str. 61.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Bruxelles z dnia 28 kwietnia 2005 r., w sprawie Wspólnota Europejska przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-199/05)

(2005/C 182/49)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 9 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie Wspólnota Europejska przeciwko państwu belgijskiemu.

Cour d'appel de Bruxelles zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 3 akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich — który stanowi, że rządy Państw Członkowskich podejmują stosowne środki w celu umorzenia lub zwrotu kwoty podatków pośrednich lub podatków z tytułu sprzedaży — należy interpretować w ten sposób, iż w jego zakres stosowania wchodzi proporcjonalna opłata nałożona z tytułu wydanych przez trybunały i sądy wyroków i orzeczeń we wszystkich kwestiach dotyczących zasądzenia zapłaty lub rozliczenia kwot pieniężnych lub papierów wartościowych?